

Там, пред вратата, седеше разплакана и жена му. Като видя съпруга си, владетелката така дълбоко и тъжно въздъхна, че старият учител, който вървеше като сянка след господаря си, се просълзи. Владетелят залепи ухо на ключалката. После той извика дъщеря си, извика я тихичко, нежно, галено, и пак залепи ухо. Чува се стъпки. Лира се при-